

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 349/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., Izrael, zastúpeného advokátkou JUDr. M. P., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 548/01 o povolenie obnovy konania a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. októbra 2006 doručená sťažnosť P. V., Izrael (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 548/01 o povolenie obnovy konania.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sa sťažovateľ návrhom podaným 20. septembra 1993 okresnému súdu domáhal povolenia obnovy konania vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 C 635/92. Dňa 4. apríla 1997 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie, ktorým okresný súd konanie vo veci návrhu na povolenie obnovy konania zastavil. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) 31. augusta 1998 uznesením sp. zn. 7 Co 976/98 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením č. k. 7 C 548/01-52 zo 6. novembra 2001 návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Predmetný spis sa v dôsledku odvolania voči uzneseniu okresného súdu zo 6. novembra 2001 nachádza od 2. decembra 2005 na krajskom súde.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uviedol, že: *„Dňa 08. 08. 2006 som podal na Okresný súd v Čadci do rúk predsedkyne súdu sťažnosť na prietahy v súdnom konaní, na ktorú mi predsedkyňa súdu v zákonnej 30-dňovej lehote odpovedala tak, že spisy sa nachádzajú na KS v Žiline.“*

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal takéto rozhodnutie:

„Okresný súd v Čadci v konaní pod sp. zn. 7 C 548/2001 porušil základné právo P. V. (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

Okresnému súdu v Čadci sa ukladá povinnosť, aby v konaní, vedenom pod č. 7 C 548/2001 konal bez prietahov.

Okresnému súdu v Čadci sa ukladá povinnosť zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 250.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Čadci povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresnému súdu v Čadci sa ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa na účet JUDr. M. P., advokátka, Ž., č. účtu:...

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných priet'ahov...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 548/01 o povolenie obnovy konania.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale i podľa čl. 38 ods. 2 listiny odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu, pričom k naplneniu tohto práva dochádza zásadne až právoplatným súdnym rozhodnutím (napr. II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05, I. ÚS 95/06).

Účel označeného základného práva v občianskom súdnom konaní možno definovať aj ako potrebu, aby u osoby, o ktorej občianskom práve alebo záväzku má rozhodnúť súd, bol stav jej právnej neistoty odstránený právoplatným súdnym rozhodnutím v primeranej lehote.

Ústavný súd poznamenáva, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v konaní o návrhu na obnovu konania - v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania alebo rozhodnutia o zamietnutí návrhu na obnovu konania - nie je aplikovateľný čl. 48

ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, pretože nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku a odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím vo veci. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, v zmysle § 159 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) predstavuje prekážku veci rozhodnutej a túto nemožno prejednávať znova.

Prekážka veci rozhodnutej odpadne len nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania podľa § 235 ods. 1 OSP, keď súd bez ďalšieho návrhu vec znovu prejedná. V tomto štádiu už preto ide o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku, odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím o návrhu na zmenu rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, a teda aplikovateľnosť čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd poznamenáva, že pri obnove konania podľa OSP môže byť základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základné právo podľa čl. 38 ods. 2 listiny porušené len v štádiu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania.

Pretože v danom prípade o návrhu s'ťažovateľa na obnovu konania z 20. septembra 1993 okresný súd nerozhodol právoplatne povolením obnovy konania, nemohlo uňho ani dôjsť k porušeniu označeného základného práva, a preto ústavný súd jeho s'ťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2006